

Mimořádný vzpomínkový večer proběhl v pátek 16. dubna 2010 v Pardubicích. Na setkání s názvem „Svojšický Slunovrat – vzpomínáte...?“ se sešli společně ti, kteří legendární festival zažili ať už jako diváci a posluchači, či jako muzikanti a pořadatelé, anebo o něm jen slyšeli z vyprávění svých rodičů a přátel.

Hned úvodem, tak jak bývalo zvykem vždy na začátku festivalu, zazněla *Vlajka*. Zaplněný sál Kulturního domu Hronovická v Pardubicích vestoje poslouchal a zpíval spolu s originální nahrávkou této tramské hymny v podání pardubické skupiny

Stopa,

která byla (samozřejmě společně s mnoha dalšími) na konci sedmdesátých let přítomna myšlence a realizaci zrodu Slunovratů a posléze patřila ke stálým účinkujícím na dalších ročnících.

Historická nahrávka Vlajky však nebyla jedinou dobovou nahrávkou, která ten večer zazněla.

Díky jednomu z hostů večera – zvukaři a majiteli nevšedního zvukového archivu **Petru Beneschovi**

mohli diváci slyšet živé nahrávky nejen ze Svojšic, ale třeba i z legendární Porty 89. Petr Benesch nakonec osobně přijet nemohl, ale prostřednictvím telefonu mu mohlo publikum poděkovat potleskem alespoň na dálku.

Celým večerem provázel moderátor a jedna z opor Slunovratů **Vašek Souček**. Ten si s nadhledem a vtipem jemu vlastním povídal v průběhu celého večera s mnoha vzácnými hosty, kteří na tento večer dorazili.

Gregor Vavřina

– muzikant a člen skupiny

Ženáci

– zavzpomínal jak na začátky festivalů ve Svojšicích a nepřeborné množství zážitků, tak i na dobu pro Slunovrat prenatální – tedy na podhoubí a okolnosti myšlenky, nápadu a vůbec cesty až do svojšického amfiteátru. Díky němu si mohli diváci prostřednictvím projekce prohlédnout nepřeborné množství fotografií například z doby, kdy ještě nad pódiem amfiteátru ve Svojšicích nebylo zastřešení. Stejně tak přispěli svými vzpomínkami

Radovan Píša

, kapelník skupiny

Topas

nebo

Štěpán Mašek a Jitka Bláhová

– členové již zmiňované legendy, skupiny Stopa. Jitka Bláhová si navíc zazpívala spolu s kapelou

Pouta

písničku

Lákání

Mikiho Ryvolvy, která kdysi neodmyslitelně patřila do repertoáru Stopy.

O hudební část večera se podělila již zmiňovaná skupina Pouta společně s tramskou sešlostí, která také patřila k hudebním oporám nejen začátků Slunovratů, skupinou **Chrupa**. Během večera zaznělo mnoho písniček, které na Slunovratech zněly v mnohatisícových chorálech zpívaných společně diváky s muzikanty. Ať už to byly Ryvolovky, písničky Spirituál kvintetu, Brontosaurů, Nezmarů, Kantorů, Pacifiku, nebo prostě klasické tramské „hity“. Společné zpívání má stále obrovskou sílu a energii.

Ne každé vzpomínání bývá příjemné a žádoucí a tento večer nebyl a ani neměl být revivalem Slunovratu (dvakrát do jedné řeky nevstoupíš). Tento večer měl být a byl setkáním, které má svůj styčný bod, ostrůvek nebo oázu v legendě mezi festivaly, jež nesl název Svojšický Slunovrat. A bylo to setkání výjimečné. Tak třeba zase někdy... Ahoj.